

Пето съобщение

Производството на Ханаанската земя и вътрешното, същинско значение на разпределянето на добрата земя

Пасажи от Писанията: Ис. Нав. 5:12; 13:1—22:34; Кол. 1:12; Деян. 26:18

I. След като израилтяните навлязоха в Ханаанската земя, манна престана; вече нямаше манна, но ядяха от реколтата на Ханаанската земя – Ис. Нав. 5:12:

- А. Преставането на манната в момента, в който народът започна да яде от производството на земята, показва, че производството на земята беше продължение на манната.
- Б. Манната, която израилтяните ядяха по време на скитанията си в пустинята (16-та гл. на Изх.) типизира Христос като небесната храна, която Бог дава непосредствено на Своя избран народ и която не изисква никакъв труд от страна на ядещите.
- В. Богата производственост на обетованата земя, която Бог даде на израилтяните по време на воюването им в Ханаан, типизира Христос като завършеното животоснабдяване за вярващите, което изисква от тях да се трудят над Него – Втзк. 8:7-10:
  - 1. Съгласно типологията, която виждаме тук, след като придобием Христос като земята, ние трябва да се трудим над Него, за да произведем нещо от Него, което да се превърне в наша храна, в наше животоснабдяване.
  - 2. Когато ядем Христос и Му се наслаждаваме като на производството на добрата земя, ние се изграждаме и конституираме с Него и ставаме като Него по живот, по природа и по изражение – Йн. 6:57; Фил. 1:19-21а.
  - 3. В крайна сметка нашето наслаждение на Христос като наше наследство, като наше притежание, ще ни изгради и конституира в Божие наследство, в съкровище и притежание на Бога – Еф. 1:11-14, 18б; вж. Изх. 19:5.
- Г. В Египет, в пустинята и в добрата земя израилтяните преживяха три стадия или етапа на хранене:
  - 1. В Египет израилтяните ядоха пасхалното агне – 12:3, 8-9:
    - а. Както те ядяха опеченото месо на пасхалното агне като свое животоснабдяване, така и ние трябва да ядем Христос като наше животоснабдяване – стих. 8-10; Йн. 6:53, 55-57:
      - 1) За решаването на проблема, свързан с падението на човека, и за осъществяването на Божието първоначално намерение са необходими живот и изкупление.
      - 2) Божието юридическо изкупление чрез Христовата кръв е процедурата за постигане на Божията цел за раздаване на Христос като живот в нас за нашето органично спасение – Римл. 5:10.
    - б. Израилтяните трябваше да ядат пасхалното агне с главата му, краката му и вътрешностите му – Изх. 12:9:
      - 1) Главата символизира мъдрост, краката символизират дейност и движение, а вътрешните части символизират вътрешните части на Христовото същество, включващи Неговия ум, чувства, воля и сърце с всички техни функции.
      - 2) Яденето на пасхалното агне с главата му, краката му и вътрешностите му символизира вземането на Христос в Неговата цялост с Неговата мъдрост, с Неговата дейност и движение и с Неговите вътрешни части – Йн. 6:57; 1 Кор. 1:24; Откр. 14:4б; Фил. 1:8.
  - 2. В пустинята израилтяните ядяха манната – Изх. 16:14-16, 31; Чис. 11:7:

- а. Давайки на народа Си манна, Бог показваше, че Той възнамерява да промени техния градивен състав и конституция чрез промяна на тяхната храна – Изх. 16:14-15:
  - 1) По име израилтяните се отличаваха от египтяните, но по природа и конституция те въобще не се отличаваха от тях – 3-ти стих.
  - 2) Египетската храна обозначава всичко, с което ние желаем да се храним, за да намерим задоволение – Чис. 11:4-6.
- б. Бог искаше Неговият изкупен народ да забрави за египетската храна и да започне да яде небесната храна – Втзк. 8:3:
  - 1) Колкото повече ядем манна, толкова повече съответстваме на Бога и се отъждествяваме с Него и живеем и ходим според това, което Той е.
  - 2) Това, което най-много ни помага във всекидневния ни живот с Господа, е да ядем Христос като небесната храна. Ядейки Христос, ние ставаме Христос, тоест Христос се превръща в наш съставен елемент – Йн. 6:56-58.
- 3. В Ханаан израилтяните ядяха продукцията на добрата земя – Ис. Нав. 5:11-12:
  - а. В третия етап на хранене те ядяха богатото снабдяване на добрата земя, което продължи да ги изгражда и конституира, за да могат те да се превърнат в побеждаващ народ.
  - б. Добрата земя беше земя на жито, ечемик, лозя, смокини, нарове, маслини с масло и мед, които типизират неизследимите богатства на Христос – Втзк. 8:8; Еф. 3:8.
  - в. Чрез наслаждението си на добрата земя израилтяните победиха племената в земята, установиха Божието царство и изградиха храма като Божие обиталище на земята – Ис. Нав. 5:11-12.
- 4. Тези три етапа типизират трите етапа от наслаждението на Христовите вярващи, които ядат от Господа – Йн. 6:51-57; 1 Кор. 5:7-8; 10:3-4; Фил. 1:19:
  - а. Яденето по време на първите два етапа зарежда вярващите с енергия и им позволява да напуснат света и да се изградят и конституират с Христос, Който е небесният елемент – Йн. 6:51-57; 1 Кор. 5:7-8; 10:3-4.
  - б. За да достигнем целта на Божията икономика, трябва да продължаваме да напредваме, докато не навлезем в най-висшия етап на ядене на Христос като богатата продукция на добрата земя, за да можем да победим духовните врагове, за да се изградим като Божие обиталище и да установим Божието царство на земята.
  - в. Когато ядем Христос като продукцията на добрата земя, ние се изграждаме и конституираме с Него и ставаме като Него по живот, природа и изражение за изграждането на църквата като Тяло Христово – Еф. 4:16.

II. Вътрешното, същинско значение на разпределянето на добрата земя е, че ние, притежателите на земята, преживяваме Христос по различни начини – Ис. Нав. 13:1–22:34:

- А. В Божията икономика има едно понятие, наречено разпределяне на земята за наследство – Кол. 1:12.
- Б. След като Исус Навин завладя земята, Бог му заповяда да раздели завладяната земя на дялове, а също и земята, която все още не беше завладяна, защото от гледа точка на Бога, цялата земя беше за Израил – Ис. Нав. 13:6:
  - 1. В мъдростта Си Бог не разпредели добрата земя като едно цяло на всички израилтяни. Напротив, Той разпредели тази земя, тоест Христос, на различните племена – 7-ми стих.
  - 2. Тъй като племената се различаваха помежду си, Бог не можеше да раздаде земята по еднакъв начин на всяко едно от племената.

3. Всички племена бяха притежатели на земята, но те притежаваха особени части от земята, съгласно местоположението си – 14:6-15; 18:1–19:27.
  4. Изпълнението на този праобраз на разделянето на земята се намира сред нас днес – Кол. 1:12:
    - а. Всички ние имаме един и същ Христос, но Го преживяваме по различни начини – 1 Кор. 1:2.
    - б. Земята (Христос), която притежаваме, съответства на това, което сме – Римл. 12:3; Еф. 4:7.
- В. Когато в Колосяни 1:12 Павел говори за „наследството на светиите“, той използва представата за всеобхватната земя:
1. Старогръцката дума „дял“ може да се преведе и като „полагаема се част“, т.е. наследство.
  2. Пишейки Посланието към Колосяните, Павел си представяше разпределянето на добрата земя на израилтяните. Той използва думата *наследство*, използвайки старозаветния летопис за разпределянето на земята като фон на изложението си – Ис. Нав. 14:2:
    - а. В Колосяни Христос е разкрит като наш дял, като наше наследство – 1:15-19; 2:6-15.
    - б. Както Ханаанската земя беше всичко за израилтяните, така Христос, Който е реалността на праобраза на добрата земя, е всичко за нас – 1:12.
  3. Христос, Който е Превъзходният и Всесъдържащият, е делът за наследство на светиите – 12-ти стих.
  4. Делът на новозаветните вярващи не е някаква физическа земя, а е всесъдържащият Христос като животворящият Дух – 2:6-7; Гал. 3:14:
    - а. Богатствата на добрата земя типизират неизследимите богатства на Христос в разновидните им аспекти като изобилното снабдяване за Неговите вярващи в Неговия Дух – Втк. 8:7-10; Еф. 3:8; Фил. 1:19.
    - б. Чрез наслаждението си на богатствата на земята Христовите вярващи се изграждат, за да бъдат Негово Тяло като Божи дом и царство на Бога – Еф. 1:22-23; 2:21-22; 1 Тим. 3:15; Мт. 16:18-19; Римл. 14:17.
- Г. В Деяния 26:18 Павел говори за всесъдържащия Христос като за наше наследство:
1. В резултат на това, че очите ни са отворени и сме преместени от властта на Сатана в Бога, ние не само имаме прощение на греховете, но сме получили едно божествено наследство.
  2. Това наследство е Самият Триединен Бог с всичко, което Той притежава, всичко, което Той е извършил и което Той ще извърши за Своите изкупени. Този Триединен Бог е въплътен във всесъдържащия Христос, Който е делът на светиите като тяхно наследство – Кол. 2:9.
  3. Добрата земя наистина е един праобраз на всесъдържащия Христос, въплъщението на преминалия през процес и завършен Триединен Бог, Който ни е даден като наше наследство – 1:12.